

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу

Перебийноса Володимира Борисовича

«Індивідуалізація тренувальних програм в річному макроциклі дзюдоїстів на етапі виходу зі спорту вищих досягнень», подану на здобуття наукового ступеня кандидата наук з фізичного виховання і спорту за спеціальністю 24.00.01 – олімпійський і професійний спорт.

Одним з шляхів вирішення проблеми соціальної адаптації спортсменів, які завершили свою кар'єру в спорті вищих досягнень, є заняття різними видами фізкультурно-спортивної діяльності, зокрема, і дзюдо. Оскільки воно, за задумом засновника Дзігаро Кано, розглядається як спосіб життя, безперервний процес, що дає можливість людині продовжити заняття фізичними вправами і немає чіткої межі між початком спортивної діяльності і її завершенням. Це особливо важливо відмітити у сучасних умовах, коли завершення спортивної кар'єри у віці 25-30 років створює чимало проблем для самої особи і суспільства. У більшості спортсменів після виходу зі спорту вищих досягнень зберігається прагнення до активної спортивної діяльності. Багато хто з них продовжує займатися спортом і приймати участь в різних змаганнях серед ветеранів спорту.

Актуальність дисертаційного дослідження Перебийноса Володимира Борисовича є безперечною як в науковому, так і практичному аспектах. Обґрунтування нових підходів до побудови тренувальних програм в річному макроциклі дзюдоїстів на етапі виходу зі спорту вищих досягнень відповідає потребам теорії та практики спорту.

До основних здобутків автора варто віднести:

- обґрунтування системи заходів щодо здійснення спортивно-оздоровчих занять на етапі виходу зі спорту вищих досягнень, які передбачають: визначення чинників виходу зі спорту вищих досягнень; проведення обов'язкового медичного обстеження з вирішенням можливостей

подальшої участі у змаганнях ветеранів; встановлення можливостей виконання техніко-тактичних дій дзюдоїстів; встановлення кореляційних зв'язків показників різних сторін підготовленості та розробка індивідуальних тренувальних планів для дзюдоїстів з урахуванням рівня техніко-тактичної і фізичної підготовленості та функціонального стану;

- визначення рівня прояву рухових якостей та стану морфо-функціональних показників дзюдоїстів-ветеранів у різні вікові періоди; встановлення чинників травматизму, що притаманні дзюдоїстам, та заходи до їх зниження;

- визначення кореляційної залежності показників функціонального стану і тестів, що відображають рівень розвитку фізичних якостей дзюдоїстів-ветеранів різних вікових груп;

- розробка та впровадження тренувальних програм з 3-, 4- і 5-разовими заняттями на тиждень, а також визначення їх доцільності у дзюдоїстів-ветеранів після виходу зі спорту вищих досягнень;

- визначення чинників, які негативно впливають на розвиток спорту ветеранів-дзюдоїстів та встановлення основних напрямків щодо їх подолання.

Обґрунтованість та достовірність результатів дослідження обумовлені сукупністю методологічних і теоретичних позицій дослідження; аналізом достатньої кількості сучасних наукових праць з проблематики дослідження та передового досвіду практики, щодо побудови тренувальних програм; підтвердженням ефективності програм підготовки дзюдоїстів на етапі виходу зі спорту вищих досягнень з використанням адекватних методів дослідження, що повністю відповідають поставленим завданням; коректною статистичною обробкою результатів роботи.

Достовірність одержаних результатів дослідження забезпечена тривалим характером і можливістю повторення дослідно-експериментальної роботи, репрезентативністю вибірок і статистичною значущістю експериментальних даних.

Повнота викладу основного змісту дисертації не викликає сумніву. За темою дисертації опубліковано 35 наукових публікацій, серед яких: 9 статей у фахових виданнях України, 1 стаття у міжнародному виданні, що входить до наукометричної бази Scopus, 3 статті у виданнях України, які внесено до міжнародних наукометричних баз, 22 статті у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Практична цінність отриманих результатів полягає в тому, що розроблено зміст тренувальних програм з урахуванням кількості занять на тиждень та комплексів вправ швидкісно-силової спрямованості, які впроваджені в практику роботи клубу з дзюдо «Слобожанець» м. Харкова, збірних команд Харківської області з дзюдо, КСДЮШОР «Динамо» м. Харкова, збірних команд України з дзюдо серед ветеранів, а також до навчального процесу Харківської державної академії фізичної культури, що підтверджується актами впровадження (від 10.04.2018, 18.05.2018, 30.05.2018, 04.06.2018, 31.08.2018).

Автореферат відповідає змісту дисертації і розкриває основні положення дисертації.

Висновки повністю відповідають завданням дослідження та змісту основного тексту роботи, є логічними та структурованими і впливають із змісту дисертаційного дослідження. Результати дослідження в повній мірі відображені у висновках дисертаційної роботи.

В цілому позитивно оцінюючи дисертацію, рівень наукової новизни, теоретичної та практичної значущості отриманих результатів, доцільно звернути увагу і на деякі його недоліки та зауваження:

- На ст.5 автор використовує «етап спорту ветеранів» замість «виходу зі спорту вищих досягнень».
- Автор застосовує поняття «єдиноборець» хоча на нашу думку доцільніше вживати «дзюдоїст» (назва I розділу, 4 завдання, друге положення наукової новизни).

- 4 і 5 положення наукової новизни можна об'єднати без зниження їх наукової та практичної цінності.
- Висновки до I розділу завеликі (11 пунктів) і загальновідомі, що стосується методів відновлення.
- ст.63 таблиця 3.1 (удари, травми хребта, струси мозку, і окремо черепно-мозкові травми, але струси мозку це і є черепно-мозкові травми).
- Потребує корекції назва «поновлюючого мікроциклу» (на нашу думку доцільніше вживати «відновний мікроцикл»).
- У тексті дисертації та автореферату мають місце деякі стилістичні та орфографічні помилки.

Проте, вказані недоліки не знижують теоретичної та практичної цінності дисертаційного дослідження й ступеня розкриття науково-практичних питань, що розглядаються. На підставі актуальності теми дослідження, його наукової новизни та практичної значущості, обґрунтованості наукових положень та висновків, вважаю, що дисертаційна робота Перебийноса Володимира Борисовича «Індивідуалізація тренувальних програм в річному макроциклі дзюдоїстів на етапі виходу зі спорту вищих досягнень» відповідає вимогам п.11 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 №567, а її автор заслуговує присудження наукового ступеня кандидата наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.01 – олімпійський і професійний спорт.

Офіційний опонент:

Кандидат наук фізичного виховання та спорту, доцент,
завідувач кафедри атлетичних видів спорту
Львівського державного університету фізичної
культури імені Івана Боберського

Підпис: *Загури*
Засвідчую:
Нач. відділу науки

Ф.І.Загура

Проректор з наукової роботи та
зовнішніх зв'язків

А.С.Вовканич